

Conflictul cosmic cu privire la caracterul lui Dumnezeu

Dragi prieteni, conflictul milenar între Satana și Cristos a început în ceruri. Și nu spun conflictul între Cristos și Satana, pentru că Satana a fost cel care a început acest conflict. Originea acestui conflict se află în sanctuarul ceresc, unde locuiește Dumnezeu și unde se află centrul Său de conducere. Știi că o mare parte a omenirii este înșelată de cel rău, care își dorește să distrugă vietile?

Satana, Printul întunericului, este mult mai periculos decât îți imaginezi. Unii spun că nu este decât un personaj mitologic. Dar Biblia este contundentă atunci când afirmă că este o ființă reală și că în ziua de azi înșală familii, biserici și chiar popoare. Lucifer, un înger perfect, s-a ridicat în ceruri împotriva lui Dumnezeu, acuzându-L de nedreptate pentru că le-a dat oamenilor o lege pe care nimeni nu o putea împlini și pentru că i-a amenințat pe cei care nu vor asculta, că vor muri. Această acuzație este falsă. Dar acesta a fost argumentul pe care Lucifer l-a folosit pentru a înșela a treia parte din îngerilor.

Ezechiel și Isaia, doi profeti din Vechiul Testament, vorbesc despre Lucifer în mod simbolic, referindu-se la regele Tirului și Babiloniei. Ezechiel 28: 14-15 spune: *„Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te puseseam pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.”*

Ezechiel nu vorbește aici doar despre regele Tirului ci se referă și la Lucifer. Acest înger perfect se afla pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu. Isaia 14:12-15 *“Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.” Dar ai fost aruncat în locuința morților, în adâncimile mormântului!”*

Nici aici nu putem afirma că Isaia vorbește doar despre regele Babiloniei. Ci în mod simbolic, se referă la Lucifer. În acest fel ne dăm seama că Lucifer, un înger perfect, a permis ca mandria să intre în inima sa. Și-a dorit pentru sine închinarea pe care doar Dumnezeu o merita și L-a acuzat de nedreptate. Ce s-a întâmplat după toate acestea? Apocalipsa 12:7-9

“Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

Este interesant faptul ca Lucifer a fost alungat din cer impreuna cu cei care il urmau. Dar indoiala deja fusese semanata in mintile fiintelor create din tot Universul. Ingeri si fiinte create de pe alte planete, care nu cazusera in pacat, s-au intrebat: daca Lucifer si ingerii care il urmeaza au dreptate? De aceea Dumnezeu nu l-a exterminat pe Lucifer si ingerii sai in acel moment. Avea nevoie de timp. Raul trebuia sa continue cu lucrarea sa de distrugere pana cand Universul intreg avea sa evalueze rezultatele. Pentru ca indoiala deja fusese semanata. Rul nu a aparut doar in cer, ci s-a extins si pe pamant. Diavolul intotdeauna l-a acuzat pe Dumnezeu de nedrept. Adu-ti aminte ca s-a prezentat in fata Evei, cu aceeasi acuzatie. I-a spus ca Dumenzeu nu le permite sa manance din acel pom pentru ca nu vrea ca Adam si Eva sa fie la fel ca El.

Cu alte cuvinte, spune ca Dumnezeu este nedrept, ca doreste ca oamenii creati de El sa-I fie supusi. Si cel mai rau este ca Eva a crezut acuzatiile mincinoase ale celui rau si a cazut in pacat. Aceleasi acuzatii pe care cel rau le aduce la adresa lui Dumnezeu, le mai gasim si in alte cazuri, ca de exemplu, Iov. Satana i-a spus lui Dumnezeu ca Iov ii era credincios doar pentru interes. „I-ai tot ce are si o sa vezi cum o sa te blesteme”, i-a spus lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, a vrut sa-i spuna: „Tu nu esti demn de inchinare, nimeni nu ti se inchina si nu te slujeste din dragoste ci din frica. Iov, de exemplu, iti slujeste pentru ca ii dai de toate, ii cumperi credinciosia. Dar daca ii vei lua tot ce are vei vedea ca te va abandona.”

Un alt caz este cel al preotului Iosua, prezentat de profetul Zaharia. Preotul, in viziunea profetului, este imbracat cu haine murdare care reprezinta pacatele lumii. Diavolul il acuza dar Dumnezeu ii ia apararea. Si porunceste sa i se dea jos hainele murdare si sa i se puna haine curate. In aceasta viziune este pusa la indoiala dreptatea divina, adica, pana la ce punct este drept Dumnezeu.

Daca fiinta umana a pacatuit, merita moartea. Dar aceasta pedeapsa cu moartea este nedreapta. Pe de alta parte, daca Dumnezeu permite moartea persoanei, unde este dragostea Lui? De aceea era nevoie de timp pentru ca Universul intreg sa inteleaga ca Dumnezeu este drept si iubitor in acelasi timp. Pentru a demonstra ca intre doragoste si dreptatea nu exista divergente. Dragostea este dreptate si dreptatea este dragoste.

Aceasta acuzatie ca daca este drept nu poate sa fie iubitor si daca este iubitor nu poate sa fie drept, a fost eliminata la cruce. Pavel explica acest lucru intr-un mod minunat. Romani 3:23-26

„Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus. Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

Exista trei idei clare in acest text:

- 1) Prima descrie situatia disperata a pacatosului: toti au pacatuit si toti sunt lipsisti de slava lui Dumnezeu. Toti meritam sa murim si daca am muri, ar fi pe drept. Dar diavolul i-ar spune lui Dumnezeu ca aceasta un este iubire.

Atunci care este solutia? Pavel raspunde:

- 2) Indreptatiti prin harul Sau, prin rascumpararea care este in Hristos Isus, pe care Dumnezeu L-a randuit mai dinainte sa fie, prin credinta in sangele Lui, o jertfa de ispasire. Daca exista pacate, trebuie sa existe moarte. Dar pacatosul nu moare pentru ca Dumnezeu Il pune pe Isus drept sacrificiu, prin sangele Sau. Dumneeu isi arata dreptatea Sa atunci cand permite ca Isus sa moara dar in acelasi timp isi arata dragaostea cand permite ca sa nu fie omul cel care moare ci Isus.
- 3) Aici intra a treia idee din textul pe care l-am citit: Cristos este cel drept si in acelasi timp cel ce indreptateste. Pavel completeaza acest gand in 2 Corinteni 5:21

„Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”

La crucea de pe Calvar, toate argumentele diavolului au disparut. Iar acesta se intreba cum va rezolva Dumnezeu aceasta problema. Daca omul a pacatuit trebuie sa moara dar daca moare Dumnezeu nu este iubire. Daca nu moare Dumnezeu nu este drept. Cum va rezolva Dumnezeu aceasta problema?

Si aceasta este felul minunat in care Dumnezeu rezolva problema: exista pacat atunci va exista moarte, dar nu va muri omul ci Isus. Isus este dreptate si dragoste. Dreptatea si dragostea s-au sarutat pe crucea Calvarului.

In acest fel acuzatiile diavolului au fost eliminate. Cu alte cuvinte, crucea indreptateste, justifica caracterul lui Dumnezeu. Dar caracterul Sau este justificat si de judecata pentru ca la sfarsit nu va mai ramane nici o indoliata despre faptul ca cel rau este un mincinos si toate acuzatiile lui vor disparea. De aceea la judecata fiecare caz va fi analizat si in timpul celor o mie de ani cei drepti vor avea ocazia de a face acest lucru pentru ca vor avea la dispozitie caritile vietii. Filipeni 2:5-11

„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

La final orice limba va marturisi despre slava lui Isus pentru ca nu va mai ramane nici o indoiala ca Dumnezeu este dreptate si iubire in acelasi timp. Doar un Dumnezeu al dragostei putea sa coboare pana la adincimile acestei lumi murdare, sa ia locul pacatosului si sa moara in locul lui ca un delincvent. Toate aceste lucruri s-au descoperit la cruce.

Am ajuns la finalul studiului din aceasta saptamana vorbind despre cum poate viata fiecarui crestin sa fie o justificare a caracterului lui Dumnezeu. Isus a spus: Matei 5:16

„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

Este impresionant sa stii ca faptele tale pot slavi sau pot injosi numele lui Dumnezeu. In cazul poporului lui Israel, faptele lor il rusinau pe Dumnezeu: Ezechel 36: 23-27

„De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor. Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

Iti dai seama ca Dumezeu poate fi inaltat sau injosit prin faptele noastre, ale celor care ne numim crestini? Chiar daca nu vrem, noi reprezentam un spectacol pentru cei care nu il cunosc pe Isus. Ei se uita la vietile noastre ca sa vada daca Evanghelia functioneaza sau nu. Si la acest lucru se refera fagaduinta divina: le voi da o inimia noua, voi pune in ei un duh nou, voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

Intr-o zi i-au adus lui Alexandru cel Mare un soldat pe care il prinsesera dormind in timpul garzii. Acesta l-a intrebat cum il cheama. Soldatul a raspuns: „Aledrandru”.

Imparatul s-a separat asa de tare incat a i-a spus soldatului: „Ori iti schimbi numele ori iti schimbi comportamentul, dar nu te poti numi Alexandru si sa te comporti in asa fel.”

Dragii mei, ma inreb, sunt eu oare crestin? Si daca sunt crestin, faptele mele Il lauda sau Il injosesc pe Isus. Isus m-a indreptatit la Calvar. Caracterul Sau a fost indreptatit la judecata. Dar in viata mea, caracterul lui Isus este inaltat sau injosit? Ma privesc cei din afara bisericii si spun: „eu vreau sa fiu crestin” sau spun: „mai bine prefer sa nu fiu crestin.” Dragul meu, Duhul lui Dumnezeu sa te ajute ca sacrificul lui Isus sa fie o realitate din viata ta.

Amin.

Traducere Ana Dumitrascu